

AYIYLA DOST OLAN ADAM

Büyük bir ejderha bir ayıya saldırmıştı. Ayı, köşeye sıkışmış, kendini korumaya çalışıyordu. Ejderha neredeyse ayıyı yutmak üzereydi. Ayı, can havliyle inlemeye başladı. Tam o sırada ormanda bulunan genç bir adam, ayının feryadını duyup yardıma koştu. Cesur adam, ejderhanın ayıya saldırdığını görünce ejderhaya saldırarak ayıyı kurtardı.

Ayı, canını kurtaran adamın yanından ayrılmaz oldu. O, adamın iyiliğine böylece teşekkür ediyordu. Adam nereye gitse ayı da arkasından gidiyor, sadık bir köpek gibi onun yanından ayrılmıyordu. Ayının bu bağlılığı adamın hoşuna gitmişti.

Böylece ayıyla birlikte bir süre ormanda gezinen adam yorulup bir ağacın gölgesi altında dinlenmek için uzandı. Ayı ise onun başında bekçi gibi beklemeye başladı. O sırada oradan geçen bir adam onları gördü. Çok şaşırılmıştı. Şaşırmakta haklıydı. Bir insanla bir ayı arkadaş olmuşlardı. Oysa ayılar vahşi hayvanlardı ve insanlara zarar verebilirlerdi. Yoldan geçen bu adam, ayıyla arkadaş olan adama selam verip,

– Bu ne hâl kardeş? Bu ayı da nereden çıktı böyle, dedi.

Ayıyla arkadaş olan adam, ejderhanın ayıya saldırmasından başlayarak bütün olanları anlattı.

Yoldan geçen adam:

– Ayı, sana minnet duyuyor ama ayıyla bir arada bulunmak tehlikeli olabilir. Aptalların dostluğuna güven olmaz. Bir an önce ondan kurtulmaya bak, dedi.

Adam, onu ayıdan ayırmak için çok dil döktü:

– Ben senin iyiliğini düşünüyorum. Ben insanım sen de insansın. İnsan insanla dost olmalı, ayıyla değil.

Bu öğüt adama hiç etki etmedi. İçinden, “Beni kıskanıyor. Böyle bir sevgi elbette kıskanıılır.” diye düşündü.

– Senin öğüdüne ihtiyacım yok. Var git yoluna. Zaten çok uykum var, diyerek gölgede yatmaya devam etti.

Bir süre sonra derin bir uykuya daldı. Adam uyuyor, ayı, adamın yüzüne konan sineği kovalıyordu. Ancak sinek inat edip tekrar geliyordu. Ayı, sineği genç adamın yüzünden birkaç kez kovmuş ama sinek hemen dönüp geri gelmişti. Ayı, sineğe sinirlendi ve gidip iri bir taş alıp geldi. Baktı ki sinek yine uykudaki adamın yüzüne konmuş. Sineği ezmek için değirmen taşı büyüklüğündeki taşı kaldırıp sineğe vurdu.

Genç adam, akılsız ayının dostluğuna güvenmenin ve o iyi adamın verdiği öğüdü dinlememenin cezasını canıyla ödedi.